

Sopotnik Zoltán

ELVARRÁSI HORIZONT

„Itt már mindenki Petőfi Sándor”

(LIL G X Nemazalány)

„Saját zenekarát lépteti fel Demeter Szilárd a PIM-ben.
Az esemény szerint Petőfi Sándor születésének
200. évfordulóját ünneplik majd a koncerttel.”

(444.hu)

Most, hogy nemrég felkértek, írjak már valami verset Petőfiről, az öngyilkosságon gondolkodom. Kint a csupasz fák mögött a telepiek mászkálnak oda-vissza a nemrég felújított lépcsőn (*proli-szecesszió*), mikor ezt írom (*és metaforikusan ám, de*) felkötöm magam a gerendára az erkélyen (*Ujdivatú nyakravaló / Készül most.*) Kint ringat a decemberi szél, a lépcsőn sétálók azt hiszik, újévre hangoló tereptárgy vagyok. Világéletemben utáltam Petőfit, vagyis a költészetét (a hazafi előtt le a kalappal), így pontos. Szépen lengedezek a kötélén, nyugodtan, hogy ezt a terhet végre letettem. Annyira belém hivatkozták szegényt, hogyha netán rákos leszek, biztos Petőfi alakja lesz annak a tumornak (*gondoltam volt' még az akasztás előtt*). Annyiszor dugaszolták, tömítették (*volna*) el az ereimet a verseivel. Annyiszor szavalták felém/rám. Agyvérzésig. (*Biztosan a sok petőfizés miatt vagyok 135 kg, s leszek még ki tudja, mennyi.*) Legutoljára egy részeg kőműves tartott (*vérszegény, de majdnem okos*) előadást a Sarokban (*kocsma*), hogy miért nagyobb költő, mint Ady. Mondjuk,

láttam a YouTube-on Mácsait Petőfit szavalni, az jó volt.
Tehát Mácsai jobb költő, mint Petőfi, állapítottam meg
bölcsen. Lógok, lengedezek, kicsit hajlik a gerenda.
Figyelem, ahogy két rigó feleselget egymásnak az egyik
bizonytalanul görnyedő fán. Vitájuk horzsolja a homlokom.
Fel.

Tiszatáj, 2023/1.